

นิทานไทย....นางสิบสอง

นำเสนอเมื่อ : 24 ก.ย. 2552

นางสิบสอง

กาลครั้งหนึ่งในสมัยพุทธกาล มีเศรษฐีคนหนึ่งชื่อว่า นนทเศรษฐี มีบ้านเรือนใหญ่โตและทรัพย์สมบัติมากมาย แต่ไม่มีบุตรธิดาไวคอยดูแลทรัพย์สินเหล่านั้นเลย วันหนึ่งเขาไปนมัสการพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เขาฝากถวาย 12 ผลไปถวายพระพุทธรูปของคฤหาสน์ ในขณะที่ถวายถวายต่อพระพุทธรูป เขาก็ตั้งอธิษฐานว่าด้วยอานิสงส์แห่งทานนี้ ขอให้เขามีบุตรหรือธิดาจำนวนเท่ากับกล้วยนั้น

หลังจากกลับมาบ้าน เขาก็บอกกับภรรยาเกี่ยวกับความปรารถนาที่ตนได้อธิษฐาน นกกับพระพุทธรูปเจ้าไว้ ภรรยาของเขาดีใจมาก และหลังจากนั้นไม่นานนางก็ตั้งครรภ์และคลอดลูกสาวจำนวน 12 คนพอดี น้องสาวคนเล็กสุดมีชื่อว่า เกา มีความสวยและฉลาดกว่าใครทั้งหมด อย่างไรก็ตามหลังจากคลอดลูกสาวทั้ง 12 คนแล้ว โชคชะตาของท่านเศรษฐีและภรรยาก็เปลี่ยนไปจากหน้ามือ เป็นหลังมือ ทั้งคู่กลับจนลงทุกวันๆ การค้าขายก็ไม่ค่อยดีในขณะที่ลูกสาวก็กินจุขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อไม่สามารถแก้ปัญหาความขาดแคลนอาหารเลี้ยงดูบุตรสาวได้ เศรษฐีจึงตัดสินใจขายบ้านเพื่อเอาเงินมาซื้ออาหารเลี้ยงดูลูก ๆ จากที่เคยร่ำรวยก็กลับกลายเป็นจน เขาพาครอบครัวไปอยู่ที่กระท่อมในทุ่งนาและกินแต่ผัก อดอาหารเพราะไม่มีเงินซื้ออาหารเลี้ยงดูบุตรสาวที่กำลั้กินกำลั้นอนได้ ทั้งคู่รู้สึกเสียใจที่เห็นบุตรสาวร้องไห้หาของกินแต่ ก็ไม่รู้จะทำอย่างไรดี

ถึงแม้ว่าเขาจะรักบุตรสาวมาก แต่ก็สุดท้ายก็ต้องทนต่อสภาพเช่นนี้ได้ ดังนั้นเขาจึงคิดแผนที่จะนำบุตรสาวของตนไปปล่อยในป่า ทามกลางเสียงคัดค้านจากภรรยา นนทเศรษฐีนำบุตรสาวของตนขึ้นเกวียนพาออกไปในป่า ก่อนที่จะจากมาเขาก็เก็บผลไม้ไว้มากมายเพื่อให้ลูก ๆ ได้กินกัน แล้วปล่อยให้ทั้งหมดวิ่งเล่นอยู่ ณ ที่นั่นเอง ในขณะที่เด็ก ๆ เพลิดเพลินกับการเล่นนั้นเขาก็แอบกลับมาบ้านแต่ เพียงลำพัง

หลังจากเหน็ดเหนื่อยกับการเล่น พี่น้องทั้งสิบสองคนก็มองหุบป่าของพวกตน เมื่อไม่เห็นบิดาอยู่บริเวณนั้นพวกเขาก็ร้องไห้กันกระจองอแง แต่เขาไม่รู้สักทีในทันใดใจอะไรนางปลอบพวกพี่ ๆ และบอกว่า ตนสามารถจำทางกลับบ้านได้ดี ก่อนพระอาทิตย์ตกดินเขาก็สามารถพาพวกพี่ ๆ กลับมาถึงบ้านได้ทันทีที่มาถึงบ้าน พวกเด็ก ๆ ก็หาของกินในครัวเพราะว่าเหน็ดเหนื่อยมาจากการเดินทางไกล

สองสามีภรรยาทั้งดีใจและเสียใจปนกัน ดีใจเพราะเห็นบุตรสาวของตนยังมีชีวิตอยู่และที่เสียใจก็เพราะต้องเผชิญกับความยากลำบากแบบเดิมอีก พวกเด็ก ๆ เองไม่สนใจว่าจะเกิดอะไรขึ้นในวันข้างหน้าขอให้มีอาหารมาใส่ปากก็เพียงพอแล้ว พวกเด็ก ๆ มีความสุขในขณะที่พ่อแม่เสียใจเมื่อนึกถึงความตายของ ทุกคนอันเนื่องมาจากความอดอยาก

ครั้งรุ่งสาง ผู้เป็นบิดาก็คิดถึงแผนการที่จะเอาบุตรสาวไปปล่อยอีก ครั้งนี้เขาพาลูก ๆ ไปยังป่าลึก

และใช้หนทางคดีเยี่ยมมากจนยากที่จะจำได้ เมื่อรู้ว่าบิดาตนหายไปแล้วพี่น้องทั้งสิบสองคนก็หลง อยู่ในป่า ซึ่งไกลกับบริเวณครอบครองโดยนางยักษ์ชนิดีผู้เป็นมา ยชื่อว่า สันธมาลา (บางว่า สันตรา) สามีมของนางที่ตายไปเป็นพญายักษ์ชื่อว่าท้าวสักกะ

นางยักษ์สันธมาลา หรือ นางยักษ์สันตรา ตามจินตนาการของผู้สร้างละคร

ทันทีที่ได้เห็นพวกเด็ก ๆ นางยักษ์ผู้ไม่มีบุตรธิดาก็รักพี่น้องทั้งสิบสองคน ขึ้นมาทันทีและต้องการเลี้ยงดูอย่างน้องสาวหรือลูกสาวของตนก็ได้ แต่นางยักษ์ก็มีเจตนาเคลือบแฝงในการอุ้มชูพวกเด็ก ๆ เหล่านั้นด้วยเหมือนกัน เพราะนางยักษ์เองต้องการนัยนดูของเด็ก ๆ ไว้มสมทำยาอายุวัฒนะกินด้วย ทันใดนั้นนางก็แปลงร่างเป็นหญิงสาวรูปร่างสวยเพื่อไม่ให้เด็ก ๆ ตกใจกลัวเมื่อเห็นตนเป็นยักษ์ หลังจากทำความคุ้นเคยกับเด็ก ๆ แลwnนางก็ชวนให้พวกเขาไปอยู่ในวังของตน ที่เมืองคชบุรีซึ่งมีของกินมากมาย เด็ก ๆ มีความยินดีมากที่ได้ยินเช่นนั้นและตกลงที่จะไปอยู่กับนางยักษ์ผู้ซึ่งส่งเขาไปยังชาวเมืองของนางให้แปลง ภายเป็นมนุษย์ เพื่อว่าธิดาบุญธรรมของตนจะได้ไม่ตกใจ นับแต่นั้นมาพี่น้องทั้งสิบสองก็อยู่กับนางยักษ์อย่างมีความสุขจนถึงวัยสาว

วันหนึ่งในขณะที่พี่สาวคนโตเปล็ดเพลินอยู่กับการขึ้น ชมความสวยงามของดอกไม้อยู่นั้นนางก็เดินไกลออกไปและถึงบริเวณหวงห้าม ซึ่งนางยักษ์สันธมารกำลังกินเนื้อมนุษย์อยู่ นางเห็นเหตุการณ์เข้าโดยบังเอิญและยังได้เห็นคนถูกจับ มาขังไว้เป็นจำนวนมากอีกด้วย นางก็รู้ได้ทันทีว่าผู้ที่อุ้มชูพวกตนนั้น แท้ที่จริงแล้วเป็นยักษ์ในร่างแปลงของหญิงสาวผู้เลว โจม แลwnนางก็บอกใหนอง ๆ ของนางทราบ ผู้ซึ่งก็กลัวว่าจะจะถูกยักษ์จับกินเข้าสักวันหนึ่ง ก็ได้ ดั้งนั้นพวกพี่น้องจึงเตรียมแผนหนีออกจากเมืองยักษ์ แต่ก่อนที่จะหนีนางยักษ์ไปพวกเขาได้ช่วยปล่อยคนทั้งหมดที่นางยักษ์จับมาขังไว้เป็นอาหารแล้วก็เข้าไปซ่อนตัวในพุ่มไม้ซึ่งก็ยังไม่ปลอดภัย เพราะนางยักษ์ทำการค้นหาแบบพลิกแผ่นดินโชคดีที่รู้จัก ทวดตาและสัตว์อื่น ๆ เขามาช่วย นางยักษ์หาพี่น้องทั้งหมดไม่พบ แต่นางยักษ์ก็ยังไม่ละความพยายามอยู่นั่นเอง ในเวลาเดียวกันขณะที่พระฤาษีกำลังเข้ามาอยู่นั้นก็ได้เห็นเหตุการณ์และรู้สึกสงสารพี่น้องผู้นำสงสารเหล่านั้น จึงตั้งใจให้นางยักษ์ไปค้นหาทางอื่นและยกเล็กการ ค้นหาไปในที่สุด และแลwnพระฤาษีก็บอกหญิงสาวเหล่านั้นว่าเหตุที่พวกนาง ต้องเผชิญกับความทุกข์ยากเช่นนี้ ก็เพราะว่าเมื่อชาติที่แล้วพวกนางได้นำลูกสุนัขไปปล อยทิ้งไว้ในป่า ดั้งนั้นบาปจึงตามพวกเขามาในชาตินี้และชาติหน้าจนกว่า จะครบ 500 ชาติจึงจะหมดกรรม

หลังจากอำลาพระฤาษีแล้ว นางทั้งสิบสองก็ออกเดินทางต่อและไปถึงสระน้ำแห่งหนึ่งในเมืองงกุฏารนคร ซึ่งปกครองโดยพระเจ้ารณสีทริราช ทุกวันจะมีนางคอมทาสีแบกหมอน้ำทองคำมาตักน้ำไปให้พระราชารองในพระราชวัง ในขณะที่เตรียมที่จะตักน้ำจาสูระ นางคอมทาสีก็ไปเห็นเงาเหล่าหญิงสาวหน้าตาสวยคล้ายกับ นางฟ้า นางเข้าใจผิดคิดว่าเป็นเงาของตน แต่เมื่อพี่น้องทั้งสิบสองหัวเราะเยาะนาง นางก็เหงหนุหน้าขึ้นดูแล้วก็เห็นเหล่าหญิงสาวอยู่บนตม ไทร นางคิดว่าหญิงเหล่านั้นเป็นนางฟ้า จึงรีบไปกราบทูลให้พระราชาทรงทราบ และแลwnพระราชาก็รีบเสด็จมายังสระน้ำในทันที

ภาพนางทั้งสิบสองคน

(จากละครเรื่องนางสิบสอง)

เมื่อได้เห็นพี่น้องทั้งสิบสองคน พระราชาที่ทรงตกตะลึงในความงามของพวกนางและสอบถามว่า เป็นใครมาจากไหน เมื่อได้รับการกราบทูลให้ทรงทราบเรื่องราวที่เกิดขึ้น แล้ว พระราชาจึงรับสั่งให้นางลงมาและให้ไปอยู่ในวังของพระองค์ แล้วพระราชาที่ทรงแต่งตั้งให้พวกนางทั้งหมดเป็นพระมเหสีของพระองค์ และเนื่องจากพวกนางมีชีวิตอยู่ในวังอย่างสุขสบายในฐานะพระมเหสี ตอนนั้นพวกนางก็เลยคิดถึงบิดามารดาของพวกตนบ้าง ดังนั้นพวกนางจึงทูลขอพระบรมราชานุญาตจากพระรชานำบิดามารดาของพวกตนมาอยู่เสียด้วยกันในวัง พระราชาที่ทรงอนุญาตสองสามีภรรยาผู้นางสงสารดีใจยิ่งนักที่ใดกลับมายุกันพร้อมหน้ากับบุตรสาวอีกครั้ง หลังจากที่ต้องพลัดพรากกันไปเสียนาน

ในขณะเดียวกัน นางยักษ์สันธมาลา ก็ได้ธิดาบุญธรรมชื่อว่า เมรี ผู้ซึ่งเป็นธิดาของเพื่อนสวามีนามว่า ปทุมราช ซึ่งก็เป็นเจ้าเมืองอสูรชื่อว่า กำพูช ท้าวปทุมราชมีธิดา 2 คนชื่อว่าเมรีและศรีทัศนาก ทั้งสองพี่น้องถือกำเนิดจากมารดาผู้เป็นมนุษย์พระนามว่า พระนางศรีสมุทร เมื่อโอรสของพระองค์ทำนุญาว่า ถ้าให้ธิดาทั้งสองคนอยู่รวมกันแล้วความหายณะที่ไม่ทราบสาเหตุก็จะนำความพิเนาศมาสู่ทุกชีวิตในเมือง ท้าวปทุมราชจึงมอบบุตรสาวของตนคนหนึ่งให้นางยักษ์สันธมาลาเลี้ยงดูนับแต่บัดนั้นมา

ต่อมานางยักษ์สันธมาลาได้ข่าวว่านางสิบสองไปได้ดีมีคู่ ความสุขก็เกิดความอิจฉาริษยาและเคียดแค้นมาก นางจึงตามนางสิบสองมายังเมืองกุฎารนครและรอหญิงค่อม อยู่ที่ต้นไทรที่สระน้ำ ซึ่งนางจะต้องมานำน้ำไปให้พระราชาสงเหมือนอย่างปกติ แล้วนางสันธมาลา ก็แปลงร่างเป็นหญิงสาวมีหน้าตาสวยงาม กว่านางสิบสองมาก เมื่อได้เห็นหญิงสาวผู้สวยที่สุด นางค่อมก็รีบไปกราบทูลพระราชาผู้ซึ่งเสด็จมาทอดพระเนตรนาง และก็ต้องตะลึงในความงามของนาง พระราชาจึงนำนางเข้าวัง และทรงแต่งตั้งให้นางเป็นพระมเหสีองค์ใหม่และนางก็ไปเป็นพระมเหสีที่โปรดปรานของพระราชาในที่นี้ นับจากนั้นมานางสิบสองก็ประสบเคราะห์กรรมอย่างแสนสาหัส เพราะนางยักษ์ไซมุนต์สะกดให้พระราชาหลังรักนางจนกระทั่งอยู่ภายใต้อำนาจของนาง นางแกล้งป่วยและต้องการนินดาของนางสิบสองมาทำยา พระราชาที่ทรงรับสั่งให้นางสิบสองเข้าเฝ้าแล้วให้ควักดวงตาของนางสิบสองออก แต่เภาไซคติกว่าพี่สาวคนอื่น ๆ เพราะพระองค์อนุญาตให้นางเหลือดวงตาไว้วงหนึ่ง

หลังจากรับสั่งให้ควักดวงตาของนางสิบสองออกแล้ว พระราชาที่รับสั่งให้นาคิดพระมเหสีของพระองค์ไปชังไว้ในอุโมงค์ ซึ่งทั้งหมดต้องประสบความทุกข์ทรมานอย่างนาสมุเพทเวท นา ในขณะเดียวกันหลังจากได้ดวงตาของนางสิบสองแล้ว นางยักษ์สันธมาลา ก็ส่งดวงตาทั้งหมดไปให้ธิดาบุญธรรมของนางเก็บไว้ในเวลาต่อมาพี่น้องทั้งหมดยกเว้นเภาที่ตั้งครรภ์ พระอินทร์ทราบวามางสิบสองได้รับความทุกข์ทรมานมาก และไม่มีใครดูแลจึงรับสั่งให้เทวดาลงไปเกิดเป็นลูกของน้องคนสุดท้อง ด้วยเหตุนี้เภาจึงตั้งครรภ์

นางยักษ์สั่งให้ทหารของตนเฝ้าอุโมงค์ไว้เพื่อไม่ให้ใครแอบช่วยเหลือนางสิบสองได้ กล่าวกันว่าสาเหตุที่นางสิบสองต้องได้รับความทุกข์เช่นนี้ ก็เพราะเมื่อชาติที่แล้ว ในขณะที่เล่นอยู่ริมแม่น้ำ พวกนางจับปลา 12 ตัว แล้วไซเหล็กแหลมที่มียันดาทั้งสองข้างของปลาเหล่านั้น แล้วก็ปล่อยลงในแม่น้ำ แต่เภาเองที่มแทงเพียงตาข้างเดียวของปลาที่ตนจับ ดังนั้นนางจึงไม่ถูกควักดวงตาทั้งสองข้าง

ต่อมาพี่น้องทั้งหมดยกเว้นเภา ก็คลอดลูกออกมาซึ่งถูกฉีกออกเป็นชิ้น ๆ

ทันทีและแจกแบ่งกันกินเป็นอาหาร เนื่องจากพวกนางถูกรบกวนด้วยความหิวมากจนกระทั่งต้อง กินลูกของพวกตน แต่ถึงอย่างไรภาก็ไม่ยอมกินเนื้อทารกที่ได้รับแบ่งไป นั่น ทุกครั้งที่นางได้สวนแบ่งนางก็จะนำไปซ่อนไว้ ดังนั้นเมื่อถึงคราวที่นางคลอดลูกบางพี่ ๆ ของนางก็จะได้ไม่พาลูกของตน ดังนั้นนางจึงนำเนื้อทารกที่ซ่อนไว้มากแบ่งให้พวกพี่ ๆ แทน การทำเช่นนี้จึงไม่ทำให้พวกพี่ ๆ ของตนสงสัยในเจตนาของนางที่ต้องการเลี้ยงลูกไว้ แล้วภาก็ตั้งชื่อลูกว่า รถเสน

ถึงแม้ว่าพวกทหารที่เฝ้าอุโมงค์จะรู้เกี่ยวกับการถือ กำเนิดของรถเสน แต่ก็ไม่มีใครไปบอกให้นายของตนทราบ เพราะพวกเขาเองก็รักและเมตตาคุณมารนอย ทั้งยังช่วยเลี้ยงดูให้อีกด้วยเมื่อรถเสนโตขึ้นเขาก็ ถ้ามารดาถึงสาเหตุที่ต้องมาอยู่ในอุโมงค์ ภาก็เล่าเรื่องราวทั้งหมดใหญ่เป็นลูกฟัง รถเสนรู้สึกเสียใจมากที่เห็นผู้เป็นมารดาและปา ๆ ต้องทนทุกข์ทรมานเช่นนี้ และแล้วพระอินทร์ก็เสด็จลงมาในโลกมนุษย์เพื่อสอนกลอุบายในการเล่นการพนันให้กับรถเสน พระอินทร์ได้ให้โกชนวิเศษพร้อมทั้งเครื่องแต่งกายแก่ รถเสนด้วย แล้วรถเสนก็ขออนุญาตมารดาเพื่อออกจากอุโมงค์ไปเผชิญกับ โลกภายนอก เพราะตนเองก็ได้เป็นหนุ่มแล้ว

เมื่อมาถึงศาลาสาธารณะ ก็เห็นคนกลุ่มหนึ่งกำลังเล่นพนันโกชนอยู่ รถเสนจึงเล่นพนันด้วยและมีชัยชนะได้รางวัลพอที่จะ ซื้ออาหารมาให้มารดาและปา ๆ ของตนได้ แนนอนที่สดว่าการถือกำเนิดของรถเสนนำมาซึ่งความหวัง ให้กับนางสิบสอง นับแต่นั้นมารถเสนก็ออกไปเล่นพนันทุกวันและมีชัยชนะทุกครั้งไป ชาวการเมืองมีชัยชนะของรถเสนแพร่ไปถึงพระเจ้ารณสีทริราช ทรงรับสั่งให้รถเสนเข้าเฝ้า แล้วพระราชาก็ชวนให้เขาเล่นสกากับพระองค์ รถเสนทูลพระราชาวาถ้าหากเขาแพะเขายินดีเป็นทาสของพระราชาตลอดไป แต่ถาหากว่าเขาชนะเขาต้องการเพียงขาว 12 ห่อเท่านั้น พระราชาทรงตอบตกลง และผลก็ปรากฏว่าพระราชาทรงแพ้ถึง 2 ครั้ง ดังนั้นรถเสนจึงได้ขาว 12 ห่อมาให้มารดาและปาดังที่คาดหวังไว้

ในวันต่อมา พระราชาทรงพระประสงค์ที่จะเล่นสกากับรถเสนอีก พระองค์ชวนรถเสนไปเล่นกับพระองค์ในปราสาทเรือนทอง และถามชายหนุ่มเกี่ยวกับบิดามารดาของเขา หนุ่มน้อยจึงกราบทูลว่ามารดาของตนชื่อว่าภ่า อยู่กับปาทั้ง 11 คนของตนในอุโมงค์ หลังจากทรงทราบความจริง พระราชาก็สวมกอดชายหนุ่มและบอกกับเขาว่าเขาเป็นโอรสของ องค์พระองค์

ในกาลต่อมา ท้าววัดตาเจ้าเมืองจินตามาท้าพระเจ้ารณสีทริราชพนันช นโก รถเสนจึงอาสาพนันชนโกแทนพระราชามีชัยชนะ นับแต่วันนั้นพระเจ้ารณสีทริราชก็รักโอรสของพระองค์ มาก และทรงประกาศว่าพระองค์รักโอรสดังดวงใจของพระองค์

เมื่อได้ยินคำประกาศของพระราชานางยักษ์สันธมาลาผู้ซึ่งตอนนี้เป็นหญิงสาวสวย ก็แกล้งทำเป็นป่วยหนักและต้องการผลไม้ชนิดหนึ่งซึ่งมีรสเปรี้ยว เรียกว่า มะงั่วขาวและมะนาวใหญ่เพื่อใช้ทำยาและมีอยู่แต่เฉพาะใน เมืองของนางเท่านั้น นางสันธมาลาขอรองให้พระราชาส่งเจาชายรถเสนไปนำผลไม้ นั้นมาให้นาง พระราชาทรงตอบตกลงโดยไม่เต็มพระทัยนักและส่งเจาชายไป ยังเมืองคชบุรี แต่ก่อนจากไป เจาชายรถเสนขอให้พระราชาส่งอาหารไปให้มารดาและป้าของ ตนทุก ๆ วัน พระราชาทรงรับและทรงอนุญาตให้รถเสนขี่ม้าของพระองค์ ชื่อพาชี ซึ่งสามารถบินไปในอากาศได้เหมือนนก นางสันธมาลาจึงบอกให้รถเสนนำจดหมายไปให้บุตรสาวของตน ด้วย แล้วเจาชายก็ผูกจดหมายไว้กับคอมาและเริ่มออกเดินทาง

เมื่อออกเดินทางมาได้ระยะหนึ่ง รถเสนก็หยุดพักที่ศาลาพระฤาษีและปล่อยให้ม้าออกไปกินหญ้ากินน้ำในบริเวณไกล ๆ นั้น ทันใดนั้นพระฤาษีก็เหลือบไปเห็นลักษณะดีของมาจึงเข้าไปดูใกล้ ๆ และก็พบว่ามิจดหมายแขวนอยู่ที่คอมา ด้วยความสงสัยท่านจึงตัดสินใจเปิดอ่านโดยไม่ได้รับอน

ญาติและก็พบข้อความประหลาดว่า ถ้าหากชายหนุ่มนี้ถึงกลางวันให้กินกลางวันแต่ถ้า
ขาถึงกลางคืนก็ให้กินกลางคืน พระฤาษีแปลกใจที่พบข้อความเช่นนั้น ทานจึงเขามาและก็รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น
พระฤาษีคิดว่าเจ้าชายควรจะไต่ถามงานกับพระธิดาเมรีและปกครองเมืองยักษ์แทนที่จะมาถูกยักษ์กิน
แล้วพระฤาษีก็เปลี่ยนข้อความใหม่เป็น "ถึงกลางคืนให้รับกลางวัน ถึงกลางวันให้รับกลางวัน
ผิวแก้วผิวขวัญของเมรี" แล้วพระฤาษีก็กลับไปศาลาของท่านอวยพรให้รถเสนโชคดีมีชัย

ต่อมาพี่น้องทั้งหมดยกเว้นภาก็คลอตลูกออกมาซึ่งถูกฉีกออกเป็นชิ้น ๆ
ทันทีและแจกแบ่งกันกินเป็นอาหาร เนื่องจากพวกนางถูกทรมานด้วยความหิวมากจนกระทั่งต้อง กินลูกของพวกตน
แต่ถึงอย่างไรภาก็ไม่ยอมกินเนื้อทารกที่ได้รับแบ่งไป หนึ่ง ทุกครั้งที่นางได้ส่วนแบ่งนางก็จะนำไปซ่อนไว้
ดังนั้นเมื่อถึงคราวที่นางคลอตลูกบางพี่ ๆ ของนางก็จะไต่ถามมาลูกของตน
ดังนั้นนางจึงนำเนื้อทารกที่ซ่อนไว้มาแบ่งให้พวกพี่ ๆ แทน การทำเช่นนี้จึงไม่ทำให้พวกพี่ ๆ
ของตนสงสัยในเจตนาของนางที่ต้องการเลี้ยงลูกไว้ แล้วภาก็ตั้งชื่อลูกว่า รถเสน

ถึงแม้ว่าพวกทหารที่เฝ้าอุโมงค์จะรู้เกี่ยวกับการถือกำเนิดของรถเสน
แต่ก็ไม่มีใครไปบอกให้นายของตนทราบ เพราะพวกเขาเองก็รักและเมตตากรุณาน้อย
ทั้งยังช่วยเหลือดูให้อีกด้วยเมื่อรถเสนโตขึ้นเขาก็ ถ้ามารดาถึงสาเหตุที่ต้องมาอยู่ในอุโมงค์
ภาก็เล่าเรื่องราวทั้งหมดใหญ่เป็นลูกพี่ รถเสนรู้สึกเสียใจมากที่เห็นผู้เป็นมารดาและป้า ๆ
ต้องทนทุกข์ทรมานเช่นนี้ และแล้วพระอินทร์ก็เสด็จลงมายังโลกมนุษย์เพื่อสอนกล่อ
บายในการเล่นการพนันให้กับรถเสน พระอินทร์ได้ให้โกชนวิเศษพร้อมทั้งเครื่องแต่งกายแก่ รถเสนด้วย
แล้วรถเสนก็ขออนุญาตมารดาเพื่อออกจากอุโมงค์ไปเผชิญกับโลกภายนอก เพราะตนเองก็โตเป็นหนุ่มแล้ว

เมื่อมาถึงศาลาสวรรค์ ก็เห็นคนกลุ่มหนึ่งกำลังเล่นพนันโกชนอยู่
รถเสนจึงเล่นพนันด้วยและมีชัยชนะได้รางวัลพอที่จะ ซื้ออาหารมาให้มารดาและป้า ๆ ของตนได้
แน่นอนที่สุดว่าการถือกำเนิดของรถเสนนำมาซึ่งความหวังให้กับนางสิบสอง
นับแต่นั้นมารถเสนก็ออกไปเล่นพนันทุกวันและมีชัยชนะทุกครั้งไป
ข่าวการมีชัยชนะของรถเสนแพร่ไปถึงพระเจ้ารณสีทริราช ทรงรับสั่งให้รถเสนเข้าเฝ้า
แล้วพระราชาก็ชวนให้เขาเล่นสกากับพระองค์ รถเสนทูลพระราชาวาถ้าหากเขาแพเขายินดีเป็นทาสของพร
ะราชาตลอดไป แต่ถ้ามารดาเขาชนะเขาต้องการเพียงข่าว 12 ห่อเท่านั้น พระราชาทรงตอบตกลง
และผลก็ปรากฏว่าพระราชาทรงแพ้ถึง 2 ครั้ง ดังนั้นรถเสนจึงได้ข่าว 12 ห่อมาให้มารดาและป้าดังที่คาดหวังไว้

ในวันต่อมา พระราชาทรงพระประสงค์ที่จะเล่นสกากับรถเสนอีก
พระองค์ชวนรถเสนไปเล่นกับพระองค์ในปราสาทเรือนทอ และถามชายหนุ่มเกี่ยวกับบิดามารดาของเขา
หนุ่มน้อยจึงกราบทูลว่ามารดาของตนชื่อว่าภู่ อยู่กับป้าทั้ง 11 คนของตนในอุโมงค์ หลังจากทรงทราบความจริง
พระราชาก็สวมกอดชายหนุ่มและบอกกับเขาว่าเขาเป็นโอรสของพระองค์

ในกาลต่อมา ท้าววิตธาดาเจ้าเมืองจินตามาทำพระเจ้ารณสีทริราชพนันช นไก่
รถเสนจึงอาสาพนันชนไก่แทนพระราชามีชัยชนะ นับแต่วันนั้นพระเจ้ารณสีทริราชก็รักโอรสของพระองค์มาก
และทรงประกาศว่าพระองค์รักโอรสดั่งดวงใจของพระองค์

เมื่อได้ยินคำประกาศของพระราชานางยักษ์สันธมาลาผู้ซึ่งตอนนี้เป็นหญิงสาวสวย
ก็แกล้งทำเป็นป่วยหนักและต้องการผลไม้ชนิดหนึ่งซึ่งมีรสเปรี้ยว เรียกว่า
มะงั่วหวาดและมะนาวโห่เพื่อใช้ทำยาและมีอยู่แต่เฉพาะในเหมืองของนางเท่านั้น
นางสันธมาลาขอรับให้พระราชาส่งเจ้าชายรถเสนไปนำผลไม้ นนมมาให้นาง
พระราชาทรงตอบตกลงโดยไม่เต็มพระทัยนักและส่งเจ้าชายไป ยังเมืองคชบุรี แต่ก่อนจากไป
เจ้าชายรถเสนขอให้พระราชาส่งอาหารไปให้มารดาและป้าของ ตนทุก ๆ วัน

พระราชาทรงรับและทรงอนุญาตให้รถเสนไ้ใช้ม้าของพระองค์ชื่อ ม้าพาซี ซึ่งสามารถบินไปในอากาศได้เหมือนนกนางสีนธมาลาจึงบอกให้รถเสนนำจดหมายไปให้บุตรสาวของตน ด้วยแล้วเจ้าชายก็ผูกจดหมายไว้กับคอมาและเริ่มออกเดินทาง

เมื่อออกเดินทางมาได้ระยะหนึ่ง รถเสนก็หยุดพักที่ศาลาพระฤาษีและปล่อยให้ม้าออกไปกินหญ้ากินน้ำในบริเวณไกล ๆ นั้น ทันใดนั้นพระฤาษีก็เหลือบไปเห็นลักษณะดีของมาจึงเข้าไปดูใกล้ ๆ และก็พบว่ามามีจดหมายแขวนอยู่ที่คอมา ด้วยความสงสัยท่านจึงตัดสินใจเปิดอ่านโดยไม่ได้รับอนุญาต และก็พบข้อความประหลาดว่า ถ้าหากชายหนุ่มผู้นี้ถึงกลางวันที่กินกลางวันแต่ถ้าเขาถึงกลางคืนก็ให้กินกลางคืน พระฤาษีแปลกใจที่พบข้อความเช่นนั้น ท่านจึงเขามาและก็รู้ว่าเกิดอะไรขึ้น พระฤาษีคิดว่าเจ้าชายควรจะได้แต่งงานกับพระธิดาเมรีและปกครองเมืองยักษ์แทนที่จะมาถูกยักษ์กินแล้วพระฤาษีก็เปลี่ยนข้อความใหม่เป็น "ถึงกลางคืนให้รับกลางคืน ถึงกลางวันให้รับกลางวัน ผัวแก้วผัวขวัญของเมรี" แล้วพระฤาษีก็กลับไปศาลาของท่านอวยพรให้รถเสนโชคดี มีชัย

ขอบคุณจันทร์เจ้าขาต่อทคอม
